

Fekk ringin aftur

Johan G. og Lisbeth Danielsen fóru tí týsdagin út til Jógvan Weihe, har Charles Olsen arbeiddir, og har fingi tey ringin aftur. Charles Olsen var samstundis eisini so mikið beinasamur, at hann fór við teimum báðum oman í Sandagerð og vísti teimum, júst hvar hann fann ringin.

Sum myndin prógvar, so passar ringurin enn, hóast 40 ár eru liðin, síðan hann seinast sat á lekifingurinum hjá Johan G. Danielsen.

– Ringurin passar enn, tað ger hann. Eg passi linjuna, skal eg siga tær, sigur Johan G. Danielsen.

Johan G. Danielsen keypti sær nýggjan giftingarring beinavegin, eftir at hin ringurin hvarv. Tá spurður, um hvørt hann nú skal ganga við nýggja ella upprunaliga ringinum, svarar Johan G. Danielsen, at tað mugu hann og konan finna útav, tí tað hava tey ikki tikið støðu til enn.

Nógv burturkast í moldini

STEINAR PATURSSON

Finnur ølproppar allastaðni

Hóast nógv stuttligt at finna í moldini, so er eisini rættiliga nógv burturkast, og serliga eru tað gamlir proppar til ølfløskur, sum dálka.

– Tað eru gott nokk nógvir gullproppar í grasinum allastaðni í Føroyum. Fólk hava drukkið øl, og so hava tey bara tveitt propparnar frá sær, sigur Charles Olsen.

– Nógvastaðni kanst tú ikki fara við metalldektori, tí har er so nógv silvurpappír í moldini, at tað forstýrar so nógv. Tað gevur útslag, sum um har er okkurt stuttligt, men tú finnur bara ein samanrullaðan klump av silvurpappíri ella ein gullpropp. Tað sært tú nógvastaðni.

Eisini er gamalt plastikk-rusk, sum ikki verður niðurbrotið.

– Hesir trýkantaðu juicepakkarnir, sum tú fekst fyri 20 árum síðani, teir finnur tú enn. Proppar og alt tilíkt. Tað er, sum á sjónum. Tú sært bara grasið, men tú sært ikki tað, sum er undir. Tað verður burtur upp á handan mátan, tí grasið grør omanyvir.

Tað er eitt stuttligt ítriv at leita eftir metallutum í føroysku moldini, og nógv áhugavert fæst burturúr, ert tú tolin og heppin.

Charles Olsen hevur í tveir mánaðir fingist við at ganga í bøi og aðrastaðni við metallfinnara, og áhugin er voksin so mikið nógv, síðani hann byrjaði, at hann nú umhugsar at ognar sær ein betri metallfinnara.

– Metalldektururin finnur alt metall. Hann finnur gullproppar, silvurpappír, gamlar ølproppar, alt millum himmal og jørð. Alt í jørðini, sum er metall, sigur Charles Olsen.

– Eg finni nógv søguligt. Eg havi funnið nógvar myntir og nógv frá øðrum veraldarbardaga, men ikki nakað eldri enn tað enn.

– Tað kann vera spennandi, tá tað er okkurt at finna. Moldin í Føroyum er ikki so vinarlig móti metalli. Skalt tú finna nakað av týðningi, so skal tað helst ikki vera ov gamalt, og helst skal tað vera ædelmetall, tað vil siga silvur ella gull. Messing forferst eitt sindur, men heldur sær eitt sindur longri.